

VI.2 ЕЛЕМЕНТИ РЕЗЮМЕ ДЛЯ ГРОМАДСЬКОСТІ

VI.2.1. Огляд епідеміології захворювання

Невротичні, неврозоподібні, психопатичні, психопатоподібні стани, іпохондрично-синестопатичний синдром, вегетативні дисфункції, що супроводжуються підвищеною роздратованістю, відчуттям тривоги, страху, психомоторним збудженням, емоційною лабільністю, розладами сну та іншими проявами

Поширеність тривожних розладів (ТР) серед населення в усьому світі дуже висока. За даними різних авторів захворюваність в популяції досягає 6,5 %. Частота тривожних розладів збільшується з віком, роблячи різкий стрибок у жінок після 35 років, а у чоловіків – після 45 років. Вдвічі частіше виникає у жінок, у непрацюючих, а також на тлі соматичних захворювань [1]. Найбільш характерним для ТР є надмірне, всеосяжне та неконтрольоване почуття тривоги і занепокоєння, з чим пов'язано істотне зниження якості життя і рівня соціального функціонування. З погіршенням загального стану емоційного здоров'я підвищується рівень безробіття і відповідно підвищується залежність від громадської підтримки, порушується суспільне життя, знижуються показники задоволеності життям. Хвороби ЦНС і психічні розлади часто супроводжуються розвитком різних розладів сну. Так, в госпітальній неврологічній популяції частота виявлення порушень сну варіює від 40 до 83 % в залежності від форми основної патології [2].

Як анксиолітичний засіб у складі комплексної терапії при абстинентному синдромі

За оцінками ВООЗ Україна займає п'яте місце в світі за рівнем споживання алкоголю дорослим населенням країни. В Україні загальний рівень споживання алкоголю дорівнює 15,6 літрів алкоголю на душу населення на рік [3]. Серед 41 країни Європи Україна посідає перше місце за кількістю підлітків, які регулярно вживають алкоголь. За оцінками ВООЗ щорічно у всьому світі від причин, пов'язаних з вживанням алкоголю, вмирає 2,5 млн. чоловік, у т. ч. 320 тис. молодих людей у віці 15-29 років. Абстинентний синдром є найбільш достовірним проявом другої стадії алкоголізму та розцінюється багатьма вітчизняними та закордонними психіатрами як ознака повністю сформованого алкоголізму. Симптомами алкогольної абстиненції є емоційні розлади, безсоння, кошмарні сновидіння, головні болі, тремор, порушенні координації рухів.

Як анксиолітичний засіб у складі комплексної терапії при тиках, гіперкінезах

Згідно з доповідями ВООЗ, спастичні синдроми, пов'язані з ураженням центральної нервової системи (ЦНС), відзначаються більш ніж в 12 млн хворих у всьому світі. Поширеність тиків та гіперкінезів в загальній популяції становить приблизно 0,7% [4]. Спастичні синдроми виникають при багатьох неврологічних захворюваннях. Найбільш частими їх причинами служать інсульти, черепно-мозкові і спинальні травми, (розсіяний склероз, пухлини головного і спинного мозку, енцефаліт і енцефаломієліт тощо) [5-7].

VI.2.2. Резюме результатів лікування

На сьогодні препарати феназепаму оцінюють як засоби, які ефективно усувають невротичні, неврозоподібні, психопатичні, психопатоподібні стани, іпохондрично-синестопатичний синдром, вегетативні дисфункції, що супроводжуються підвищеною роздратованістю, відчуттям тривоги, страху, психомоторним збудженням, емоційною лабільністю, розладами сну та іншими проявами; як анксиолітичний засіб у складі

комплексної терапії при абстинентному синдромі, тиках, гіперкінезах. ФЕНАЗЕПАМ® ІС – це транквілізатор з групи похідних бензодіазепіну. Чинить анксиолітичну, протисудомну, міорелаксуючу та снодійну дію.

Невротичні, неврозоподібні, психопатичні, психопатоподібні стани, іпохондрично-синестопатичний синдром, вегетативні дисфункції, що супроводжуються підвищеною роздратованістю, відчуттям тривоги, страху, психомоторним збудженням, емоційною лабільністю, розладами сну та іншими проявами

Ефективність та безпека застосування препарату феназепаму вивчалася у клінічному дослідженні [8, 9] за участю 360 пацієнтів з психічними порушеннями невротичного рівня, з астеничним, іпохондричним і тривожно-депресивним синдромами. Було показано позитивний терапевтичний ефект у 95 % пацієнтів, у тому числі у 22,34 % пацієнтів досягнуто поліпшення стану, а у 70,72 % відзначено значне поліпшення стану хворих та/або повна редукція наявної психопатологічної симптоматики.

За даними чисельних клінічних досліджень [10-12] феназепам значно знижує інтенсивність тривоги, страху, проявляє позитивний терапевтичний ефект у лікуванні розладів сну та вегетативних порушень.

Як анксиолітичний засіб у складі комплексної терапії при абстинентному синдромі

Бензодіазепіни, як і інші транквілізуючі засоби, ефективні при лікуванні абстинентного синдрому [13].

За даними дослідження [11] було встановлено, що феназепам швидко і надійно купірує алкогольну абстиненцію, істотно редукуючи тривогу, емоційну напруженість, різноманітні сомато-вегетативні прояви, порушення нічного сну.

Застосування феназепаму при абстинентних станах в дозі від 2,5 мг до 5 мг на добу вже в перші години призводило до зняття проявів емоційної напруженості, занепокоєння, викликало гіпнотичний ефект з настанням сну, позбавленого кошмарних сновидінь. Препарат приводив до редукції соматовегетативних і неврологічних порушень. Було відзначено, що терапевтичний ефект феназепаму на патологічний потяг до алкоголю у стані абстиненції був більш вираженим, ніж в період ремісії [14, 15].

Як анксиолітичний засіб у складі комплексної терапії при тиках, гіперкінезах

Бензодіазепіни зменшують спастичні порушення при тиках та гіперкінезах. Відзначалася більш висока ефективність бензодіазепінів в порівнянні з деякими м'язовими міорелаксантами при комплексній терапії спастичних порушень [16], яка, імовірно, обумовлена анксиолітичною дією феназепаму [17, 18].

VI.2.3. Невідомі дані щодо ефективності лікування

Будь-яких прогалин у знаннях про ефективність застосування підзвітного препарату ФЕНАЗЕПАМ® ІС в цільовій популяції за пропонованими показаннями немає. Необхідність проведення подальших досліджень ефективності ЛЗ ФЕНАЗЕПАМ® ІС у післяреєстраційному періоді відсутня.

VI.2.4. Резюме проблем безпеки

ВАЖЛИВІ ІДЕНТИФІКОВАНІ РИЗИКИ

Ризик	Що відомо	Запобіжні заходи
Реакції підвищеної чутливості (Реакції гіперчутливості)	При застосуванні препарату з боку імунної системи можуть виникати реакції підвищеної чутливості.	Якщо відомо або є підозра, що Ви маєте підвищену чутливість до будь-якого компонента препарату, перед початком лікування обов'язково повідомте про це свого лікаря. Застосування препарату ФЕНАЗЕПАМ® ІС протипоказано пацієнтам з підвищеною чутливістю до похідних бензодіазепіну або інших компонентів препарату (див. розділ «Склад» інструкції для медичного застосування препарату). У разі виникнення будь-яких небажаних реакцій під час лікування препаратом ФЕНАЗЕПАМ® ІС слід обов'язково звернутися до лікаря.
Супутнє застосування з психотропними препаратами (транквілізаторами, нейролептиками), снодійними, наркотичними засобами, алкоголем	Лікарський засіб посилює дію снодійних, наркотичних та протисудомних препаратів, алкоголю. Одночасне застосування феназепаму з депресантами центральної нервової системи може посилити клінічні ефекти феназепаму, включаючи виражений заспокійливий ефект, пригнічення дихальної або серцево-судинної діяльності.	Якщо Ви застосовуєте психотропні препарати, снодійні або наркотичні засоби, перед початком лікування обов'язково повідомте про це свого лікаря. Застосування препарату ФЕНАЗЕПАМ® ІС протипоказано пацієнтам, які супутньо застосовують психотропні препарати, снодійні або наркотичні засоби. Під час лікування препаратом ФЕНАЗЕПАМ® ІС протипоказано застосування алкоголю.
Сонливість, м'язова слабкість	Феназепам може спричиняти сонливість, запаморочення, порушення координації рухів.	У разі виникнення будь-яких небажаних реакцій під час лікування препаратом ФЕНАЗЕПАМ® ІС слід обов'язково звернутися до лікаря.

Застосування пацієнтам літнього віку	У зв'язку з міорелаксуючим ефектом феназепаму існує ризик падінь і переломів у пацієнтів літнього віку.	Не перевищуйте призначені дози. У разі виникнення будь-яких небажаних реакцій під час лікування препаратом ФЕНАЗЕПАМ® ІС слід обов'язково звернутися до лікаря.
---	---	---

ВАЖЛИВІ ПОТЕНЦІЙНІ РИЗИКИ

Ризик	Що відомо (у тому числі обґрунтування, чому вважається потенційним ризиком)
Тяжкі порушення функції печінки та/або нирок	Феназепам – діюча речовина препарату, як і всі бензодіазепіни, біотрансформується у печінці, тому порушення функції печінки і зниження печінкового кровотоку уповільнює біотрансформацію та виведення (елімінацію) феназепаму із організму. Швидкість елімінації феназепаму також знижується при порушенні функції нирок, що призводить до накопичення основного продукту біотрансформації (метаболіту) феназепаму в організмі. Застосування препарату ФЕНАЗЕПАМ® ІС протипоказано пацієнтам з порушеннями функції печінки та нирок.
Застосування у період вагітності або годування груддю.	Дані щодо безпеки застосування бензодіазепінів жінкам у період вагітності обмежені. Застосування бензодіазепінів протягом останнього триместра вагітності або під час пологів у високих дозах може спричинити зниження температури тіла, зниження артеріального тиску («синдром млявого дитини»), порушення серцевого ритму, помірне пригнічення дихання і слабкий смоктальний рефлекс у новонародженого. У немовлят, матері яких тривалий час приймали бензодіазепіни протягом пізнього періоду вагітності, після народження можливий розвиток фізіологічної потреби організму в черговій дозі речовини (<i>фізичної залежності</i>) та може існувати певний ризик розвитку симптомів загострення хвороби, що розвивається при тривалому застосуванні й раптовій відміні препарату (<i>синдрому відміни</i>). Застосування препарату ФЕНАЗЕПАМ® ІС протипоказано жінкам у період вагітності. Бензодіазепіни проникають у грудне молоко, тому препарат не слід застосовувати жінкам, які годують груддю.

ВІДСУТНЯ ІНФОРМАЦІЯ

Ризик	Що відомо
Застосування дітям (віком до 18 років)	Досвіду застосування феназепаму дітям немає. Дітям віком до 18 років препарат протипоказаний.

VI.2.5. Резюме заходів з мінімізації ризиків для кожної проблеми безпеки

Інструкція для медичного застосування лікарського засобу ФЕНАЗЕПАМ® ІС містить інформацію про застосування лікарського засобу, про ризики та рекомендації щодо їх мінімізації. Запобіжні заходи, що містяться в цьому документі, відомі як рутинні заходи з мінімізації ризиків. Додаткові заходи з мінімізації ризиків не заплановані.

VI.2.6. План післяреєстраційного розвитку (заплановані заходи у післяреєстраційному періоді)

Профіль безпеки лікарського засобу ФЕНАЗЕПАМ® ІС та ефективність його застосування у всіх субпопуляціях цільової популяції за зареєстрованими показаннями є добре вивченими. Проведення післяреєстраційних досліджень безпеки та ефективності лікарського засобу заявником не планується.

ПЕРЕЛІК ДОСЛІДЖЕНЬ В ПЛАНІ ПІСЛЯРЕЄСТРАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ

Дослідження/захід (включаючи номер дослідження)	Мета	Досліджувана проблема безпеки/ефективності	Статус	Дата надання (проміжних) і заключного звіту
Відсутні	-	-	-	-

ДОСЛІДЖЕННЯ, ЩО Є УМОВОЮ ОТРИМАННЯ РЕЄСТРАЦІЙНОГО ПОСВІДЧЕННЯ

Відсутні.

VI.2.7 Зведена таблиця змін до плану управління ризиками

Не застосовується для версії ПУР 1.0. Зведена таблиця змін до плану управління ризиками не надається.

Перелік літературних джерел, на які є посилання у підрозділі

1. Менделевич В.Д., Соловьева С.Л. Неврология и психосоматическая медицина. Москва: Медпрессинформ; 2002. 608 с.
2. Полуэктов М.Г., Русакова И.М., Левин Я.И. Оценка распространенности нарушений сна среди больных неврологического стационара. Журн неврол и психиатр 2009;109(4):59–62.
3. Global status report on alcohol and health. World Health Organization, 2011.
4. Jankovich, J. Tourette's Syndrome // N. Eng. J. Med. 2001.Vol. 345, N216. P. 11847-192.

5. Чутко, Л.С. Синдром дефицита внимания с гиперактивностью: клиническая гетерогенность и возможности терапии / Л.С. Чутко, С.Ю. Сурушкина // Журн. неврол. И психиатр. им. С.С. Корсакова. 2008. № 8., С. 75-80.

6. Eapen, V. Adult-Onset tic disorders / V. Eapen, A.J. Lees et al. // Movement Disorders. 2002. Vol. 17, N4. P. 735-740.

7. Waldman, I.D. Developmental normative data on the Test of Variables of Attention (TOVA) / I.D. Waldman, L.M Greenberg // J. Child. Psychol Psychiat. 1993. Vol. 34. P. 1019-1030.

8. Александровский ЮА. Феназепам // Лекарственные препараты, применяемые в психиатрии/ Под ред. Г.Я. Авруцкого. М.: Медицина, 1980. С. 158-163.

9. Руденко ГМ., Шатрова Н.Г., Лепехин ВК. Психотропная активность и эффективность феназепама при лечении различных состояний // Феназепам / СА. Андронати, Г.Я. Авруцкий, АВ. Богатский и др.; Отв. ред. АВ. Богатский; АН Украины. Физ.-хим. ин-т. Киев: Наук. думка, 1982. С. 228-245.

10. Robertson, M. M. (2000). Tourette syndrome, associated conditions and the complexities of treatment. Brain, 123(Pt 3), 425-62.

11. Eggers Ch., Rothenberger A., Berghaus U. Clinical and neurological findings in children suffering from tic disease following treatment with tiapride. // European Archives of Psychiatry and Neurological Sciences. – 1988. - № 237. – P. 223-229.

12. Авруцкий Г.Я., Недува А.А. Лечение психических больных. М.: Медицина, 1988. 528 с.

13. Greenblatt D., Greenblatt M. - J. Clin. Pharmacol., 1972, 12, p. 429.

14. Зыков В. П., Бегашева О. И. Тиапридал в лечении тикозных гиперкинезов и синдрома Жилия де ля Туретта у детей. // IX Росс. нац. конгресс «Человек и лекарство». – М., 2002. – С. 171.

15. Ремшмидт Х. Детская и подростковая психиатрия. Введение в практику. Пер. с нем. – М., 2001. – 624 с.

16. Валуева Л.Н. Зависимость эффективности комбинированной терапии феназепамом и психоаналептиками от последовательности назначения препаратов. В сб.: Новое в терапии и организации помощи больным с пограничными нервно-психическими расстройствами. М., 1986; с. 64–8.

17. Смулевич А.Б., Воробьев В.Ю., Дубницкая Э.Б. и др. Интенсивная психофармакологическая терапия малопрогрессирующей шизофрении. Журн. невропатологии и психиатрии им. С.С.Корсакова. 1985; 1: 94–100.

18. Иванов С.В., Ильина Н.А., Бурлаков А.В. Спектр терапевтической эффективности и безопасность применения лорафена при тревожных расстройствах Журн. неврологии и психиатрии им. Корсакова. 2003; 103 (8): 38–41.